

PROMETNIK

Glasilo „Udruženja prometnikov kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca“.

Stane letno 12 Din, polletno 6 Din, četrletno 3 Din. — Posamezna številka 1 Din. — Izhaja vsacega zadnjega v mesecu. — Oglasi se zaračunajo po tarifu. — Pošt. ček. račun št. 13.649. — Poština plačana v gotovini.

Leto I.

Ljubljana, dne 31. avgusta 1924.

Štev. 8.

Železničarska „Unija“.

(Nadaljevanje.)

Zavedati se moramo dobro, kako velikanske koristi bi nam bila taka organizacija, močna in vplivna, nezavisna od nikogar. Taki enotni organizaciji bi bilo mogoče doseči mnogo več, lahko bi mnogo odločnejše nastopala za svoje pravice, saj bi imela za seboj 80.000 učlanjenih članov in to je faktor, ki v današnjem življenju že nekaj pomeni, kar pa danes od posameznih razcepljenih društev ne moremo pričakovati, niti zahtevati.

Tedaj bi se izpolnila že stara želja železničarjev, da si zgradimo svoj lastni dom, v katerem bi našle mesta vse naše kulturne in prosvetne inštitucije. Ustvarili bi si enotno glasilo in vse te drobtine, ki so sedaj raztresene po posameznih lističih, bi zadobile mnogo drugačnejši pomen kot pa ga imajo danes. Tu drobtine tam celota, delo nas vseh in za vse in s takim listom bi se lahko merili z marsikaterimi inozemskimi železniškimi časopisi, tako pa se v resnici ne moremo pokazati nikjer, premalenkostno je naše delo, vse se izgubi med posamezniki. Tak enoten časopis bi nam lahko bil vodnik in učitelj, da nam pripomore do višje železniške naobrazbe kot pa jo imamo danes, ko smo domalega vsi ostali le pri svojem skromnem delu in ničesar več.

Drugi način zблиžanja, ki bi bil za enkrat lažji bi bil ta, da postavijo sedaj obstoječe organizacije nad seboj izvrševalni odbor, kot vrhovni forum, ki bi naj vodil vse

zaključne zahteve posameznih kategorij in organizacij ter deloval na tem, da čim bolj ublaži posamezna nasprotstva med železničarstvom. Pri tem bi ostale organizacije take kot so, delovale s svojim programom, vendar bi bile vezane na centralni odbor, ki bi odobril dobro in izločil slabo. To bi bilo slično organizaciji železničarstva v Čehoslovaški — enako Čehoslovaški lihi železničarjev.

Pozdravljati moramo prvi nastop slovenskih železničarjev, ki so pokazali smisel za skupno delo sedaj v zadnjih tednih, da predlože skupne zahteve glede prevedbe, glede izpremembe zakona in izdelave pravilnikov. Ta koalicijska vseh železničarskih organizacij je prvi korak k zблиžanju in skupnemu delu, zato je le želeto, da se po prestanem ogromnem delu ne razide, temveč deluje naprej, skupno in vztrajno za pravice železničarjev.

V skupnosti je torej naša moč, v razcepljenosti slabost, zato hitimo in popravimo kar smo zamudili, kajti izgubljenega še ni ničesar. Pokažimo, da smo sposobni premagati našo slabost in da smo zmožni ustvarjati velika dela, ki bodo nam in narodu v korist. Tedaj bodo tudi drugi narodi cenili drugače naše delo, kot pa danes, ker bodo sprevideli, da smo jim enakovredni, enako močni v svojem delu in v mislih, da ne znamo samo razdirati, ampak tudi graditi.

Zatoraj kličemo vse, komur je dobrobit železničarskega stanu v resnici mil in drag, na delo, da započnemo živeti boljše bodočnost, kakor pa jo imamo danes.

Tujski promet in naše železnice.

Dežela Kranjska nima lepšga kraja, ko je z okolščino ta, podoba raja.

Veliko resnico je izrekel naš Prešeren, ko je v svoji pesniški obliki primerjal blejski biser, našo jugoslovensko Švico — raj.

Tujci se divijo romantični Gorenjski, domačini jo ljubijo, to svojo rodno grudo, ki je sedaj v svobodni domovini postala resnično naša, samo naša, ko se ne šopiri več tujec kot vsiljiv gospodar, temveč prihaja k nam le kot gost.

In vendar, le premalo jih pozna ta biser Slovenije. Prihajajo sicer naši južni bratje Hrvati in Srbi uživati čisti zrak in diviti se krasoti planin, tajinstvenih jezer, toda vse to le premalo. Kje so inozemci, Čehi, Nemci, Italijani in drugi. Odgovor je lahak — premalo propagande, premalo reklame. Jadran je prazen, letovišča le deloma napolnjena. Smelo lahko trdim, da poleg raznih društev, ki skrbijo za tujski promet, pripada tu tudi železnici precejšen delež propagande, ki bi se lahko izvršil z malimi gmotnimi sredstvi. Dolžnost železnice naj bi bila, da po-

stane prvi posredovalec, ki naj bi vabil tujce in domačine iz vseh krajev sveta v naš prelepi gorenjski kotiček. Železnica kot mednarodna naprava, je direktno za to tukaj, da poleg gospodarskih nagibov, vrši propagando za tujski promet.

Takoj po preobratu smo opazili in z veseljem pozdravili lepe, lične tablice s pokrajinskimi slikami naših krajev, v železniških vozovih, le žal, da se je to opustilo.

Vozovi so postali enolični in prazni z zgolj razglasi, na katere se pač nikdo ne ozira. Ali bi ne nudili vozovi okrašeni s slikami naših letovišč, planin in jezer takoj nekaj privlačnejšega, bolj domačega in interesantnejšega za potujoče občinstvo kot pa prazni vozovi? Mislil in trdim, da! Saj ni treba šariti vozove, ena ali dve sliki bi zadostovali. Prepričan sem, da bi se propaganda za tujski promet obnesla in vsled močnega dotoka tujcev, poleg železnice, bi imel dobiček tudi domačin. Zainteresirati bi se moralo tu v prvi vrsti železniško ministrstvo in posamezne direkcije, da v zvezi z uradom za tujski promet in planinskim društvom primerno okraši železniške vozove in da se v to svrhu nakaže potreben kredit. S sistematičnim

„Zalilog“ — „Sauloch“ — ali higijena na železnicah.

Blizu Ljubljane, središču Slovenije, s sedežem različnih oblasti, kakor tudi oblastne direkcije drž. železnic, leži v prav prijetnem kraju postaja Zalilog ali Zalog. Oko se ti upira proti severu na Kamniške planine, jugovzhodno se vleče dolga veriga brd, proti zapadu pa očak Krim z Ljubljanskim gradom. Ni vrvenja, ni upitja, nego tih in lep mir vlada vsenaokoli in nemoteno lahko vršiš svojo službo. Ta postaja pa ni tako majhna kot bi si marsikdo predstavljal. 30 minut rabiš, da jo prehodiš od njenega vzhodnega dela proti zahodu, na čigar skrajni točki se nahaja prometni urad premikalnega kolodvora, ki pa žalibog ne zasluži imena Zalog, temveč »Sauloch«. Edino škoda je, da ta postaja ne nosi nadpisa v slovenščini in cirilici, da bi se potujoče občinstvo lahko zgražalo nad takim imenom. Res čudno, levo Zalilog, desno bela Ljubljana, v sredini pa postaja z uprav čudnim, toda zaslužnim imenom »Sauloch«. In v največji meri vseh čudežev te postaje, sta deležna prometni uradnik in pa vozopisec, ki v tej postaji vršita službo.

Ko vstopiš prvič v ta prelepi raj narave, dobiš najlepší utis o vsem, razven, da te nekako čudno dregne, ko ugledaš barake, tvoje stare znanke izza vojne, o katerih imaš sigurno dovolj žalostne spomine. Vendar, saj sedaj ni vojne in domišljaš si, da tudi barake niso več tisto, kar so bile nekdanj, saj ti kažejo na zunaj dokaj čedno lice in nad vhodom te vsprejme v svojo senco vinska trta, prenapolnjena z zelenim grozdom, ki menda nikoli ne bo zrelo in ne boš deležen njenega sladkega sadu. Ko prestopiš prag, zagledaš v notranjosti vse to, kar je potrebno za pisarno; nekaj miz, par telefonov in aparatov, kopico tablic in nekaj, kar naj bi se imenovalo blok. Toliko v glavnem. Za svetlobo in dober zrak je v zadostni meri preskrbljeno z dvema oknom in sicer prav »propisno«, da ti prihaja svetloba od leve strani, torej se ni bati, da bi oslepel.

Ker si navajen na opazovanje, kmalu zapaziš v tej pisarni čudne stvari, o čemur pisati je moj namen.

delom bi se dalo marsikaj napraviti in pokazali bi svetu lepoto naših krajev, ki so enakovredni ali pa še celo lepši napram onim tujih držav.

Bodimo uverjeni, da kdor je enkrat prebival ob našem Jadranu ali naših planinskih krajih iste ne zabi nikdar, temveč se vedno rad vrača nazaj in pripelje s seboj še druge.

Lahko opažamo na mednarodnih vlakih, ki prevozijo našo državo najrazličnejše reklame in slike tujih krajev, opažamo, kako skrbe drugi narodi za propagando svojih krajev, le pri nas se v tem pogledu do sedaj še ni ničesar ukrenilo. Pač, vidimo na naših postajah reklamne slike Simplon Orient Ekspresa v kričečih barvah Vers la Corn d'Or, Venise itd., nikjer pa ne opaziš slik, ki bi nam prikazovale naše pokrajine, z malimi izjemami. Menda imamo premalo smisla za lepoto naših krajev, morda smo slepi, ker živimo sami v njih. Tuji in pa prebivalci južnih pokrajin pa takoj opazijo naravni čar, ki ga posedujejo naše pokrajine. Le nekatere postaje ljubljanske direkcije so okrašene z nazidnimi tablami različnih posnetkov letovišč in jezer, z zemljevidi Alp, toda vse to je tako malenkostno, da nas bi moralo biti skoraj sram pred tuji.

Prva zanimivost so pajki, ki neprestano razpletajo svoje pajčevine in če danes omedeš sobo, si jutri ravno na istem. To bi torej bil čisto naraven pojav. Ako pa si ogledaš te pajčevine malo bližje, zapaziš, da se v teh pajčevinah ne nahaja samo preobilica muh, temveč tudi mušic najrazličnejših vrst in še nekaj okroglega, črnega. Kaj naj bi to bilo, ogleduješ od leve in desne, ne veruješ svojim očem, ni mogoče, strese te neprijetno po celem životu; zarsbi te po koži — stenice. In če ogleduješ naprej stene, tedaj zapaziš več krvavih madežev in osušenih stenic, prilepljenih na zid, ki so morale predčasno poginiti. Tuintam vidiš lezti po zidu ali tleh strigalice in vsakojak drugi mrčes. Če sije solnce, se umakneš na prosto, v oblačnem in deževnem vremenu pa si prisiljen uživati krasoto notranjosti, krasoto zamazane oprave, ki je na debelo ponesnažena od muh, tako, da se v resnici bojiš dotakniti se tega ali onega predmeta. Umivalnik je zadnja novost, čist in lep, brisače tudi, pa kaj bi govoril, vse je tako kot mora biti za kulturnega človeka pripravljeno v obratnem smislu.

Tudi zlato solnce zaide in sledijo hladne mesečne ali temne noči in tedaj se šele prične pravo življenje v tvoji pisarni. Iz vseh luknjic in razpok in nevem še odkod ti prihajajo na površje najpreje prav mali rusiči, da jih skoraj ne opaziš, ako nisi dovolj pozoren. Menda so ti najbolj požrešni, ker se šele razvijajo in hočejo živeti in uživati? No, malo pozneje že pridejo večji, in naposled največji ščurki in grili, in gorje ti, če ne odneseš pavi čas večerje, po njej je, ali pa če končno vso podariš ščurkom, hvaležni ti bodo, bodi pa prepričan, da ti ta nenasitna druhal do jutra odnese malone vse, toliko jo je. In to ti je tekanja sem in tje, po mizah, po tleh, po stenah in preplašene muhe, ki so se uprav vlegle k počitku, se ti jezne zakade v obraz, tako, da niti ponoči nimaš miru. Kaj ti preostaja? Kot dober strateg se previdno umikaš tej golazni, da ne dobiš neljubega gosta na obleko, ali na vrat. Kot zadnje priromajo stenice, ki jim svetloba nič kaj posebno ne ugađa, ker so vajene kot vlačuge, le v temi iskati svoj krvavi plen. To ti je veselje in če imaš čas, natakneš na držalo iglo in hajd na lov na divje Amonite, sovražnika rodu srđite... Pričneš špikati po razpoklinah okoli okna in kmalu pridrvi truma te lepe golazni in nabadaš jih na iglo, kot čevapčija ražnjiče. Ha, ha, prijetna zabava kajne, privoščim jo vsakomur, samo naj pride poizkusiti, to je kolosalno, lepše nego lov na divje slone in leve v afriških pustinjah. Ker si radoveden in hočeš povsod utakniti svoj nos, greš še dalje rekognoscirat, mogoče naletiš še na kaj divnejšega. Da pa ne zaideš na neprava pota, imaš zvestega vednika, svojega sotrpina vozopisca, ki te opozori na vse zanimivosti. Naprej torej! Odpred miznico. Nepopisen pogled na promenado, kakršne ni v Šelenburgovi ulici ali pod Tivolijem. Stenica s ščurkom pod pazduho, kakor poje ona narodna pesem: »Komar pa z muho pleše...« itd. Neveš, ali bi se smejal ali razjokal, toda ni časa za premišljevanje in izražanje svojih čuvstev, le naprej, doler je še vetra in dobre volje kaj. Vozopisec te vodi k brzjavni mizi, na kateri se čarobno svetlikajo ob petrolejski luči kolesa in aparat, samo nekam marogasta so, ponesnažena od muh. Obotavljajoče prime za pokrov, kot da bi se bal, da mu pošast ne odgrizne prsta, ti pa pogledaš v notranjost Dantejevega pekla. Rečem ti, za bogove. Prizor, kakršnega niti v kinu ne vidiš, kadar plešejo miši. Kar zašumi, tako beže rusi na vse strani, v par trenutkih ostane

prazno polje, na tem polju pa leži posejanih na stotine temnih jajec, ki čakajo, da se ožive. Da bo mera polna, naj še omenim, da maršira in skače po pisarni bataljon bolh, komarjev, mušic in nočne večče zastopajo pilote, štrigalice, pa ne vem v kakšen razred živali bi jih utaknil, ker je že precej let, kar sem študiral. Poleg teh bi ti naštel še lahko celo vrsto žuželk, ki jih niti sam ne poznam, moral bi že priti nekdo, ki rad natika žuželke na igle, saj tu bi našel prav hvaležno polje.

Tako torej izgleda slavni prometni urad, nad katerega vrati bi moral stati čisto drug napis, n. pr. menežarija, okuževalnica, urad za nečistoče, ali kaj sličnega. Žalibog, da je vse to čista resnica, da mi zlagana niti beseda, kajti o tem lahko pričajo vsi, ki opravljajo službo na premikalnem kolodvoru.

In v XX. stoletju moramo pisati o takih stvareh, ki so v sramoto kulturnega človeka, stremečega za čim višjo in večjo čistočo in zdravje. Skoraj neverjetno. To je torej higijena na železnicah, to je vse ono, kar treba da povemo, kako izgleda pisarna prometnega urada. To so škandalozne razmere, nizko smo padli. Mesto, da bi se pridnih rok oprijeli dela, zato potreba najbrže več komisij in bogsigavedi kaj še, večno odlašanje, tam kjer je najmanj na mestu. Poleg tega bodi previden, da ne odneseš dobička domov in potem glej, kako se rešiš tega mrčesa, da ne postane tvoje čisto stanovanje hlev za smrdljivo golazen, odnošno, da se ne okužiš od povsod lazečih živali.

V paviljonu »U«, higijenske razstave na IV. ljubljanskem velesejmu stoji na eni izmed razstavnih miz precej sredstev za uničevanje in pokončevanje takega mrčesa, nad preparati pa je napisano: »Varujte se bolh, stenic in ščurkov«. — Oddelek ministrstva za narodno zdravje je to razstavilo ne v zabavo občinstvu, temveč v gotove namene in ne le za privatnike, temveč tudi za državne ustanove, ki bi v prvi vrsti morale skrbeti za čistočo svojih prostorov. — Upajmo, da ne zaman!

Že večkrat je bila direkcija opozorjena na to nečistočo, vse zamanj in če ne bo šlo izlepa, bo šlo na drug način, pota so nam odprta na več strani in naj slednjič tudi javnost zve, kako se skrbi za uslužbenca glede čistih uradnih prostorov.

Opozarjamo Udruženje Prometnikov, da stori potrebne korake pri najvišji inštanci, da pokaže v pravi luči bedno stanje prometnikov, ki vrše sredi največje nesnage, sredi golazni, ki mu pije kri, vestno svojo službo in dobi pri tem za nočno službo 50 do 75 para doklad. Sramotno, da se kaj takega more dogajati v kulturni državi, menda imajo na Turškem in kje v Afriki bolj čiste postaje kot pa pri nas.

Sicer pa lahko postrežemo še z drugimi postajami, ki ne zaostajajo dosti za Zalogom. Časi so minuli, da bi moral prometnik požirati vse, preveč se zaveda svojih dolžnosti, preveč odgovornosti zahteva njegova služba, zato zahteva upravičeno to, kar mu gre, najmanj pa je to, da lahko vrši svojo službo v higijeničnih prostorih, kar zahteva že tudi kultura današnje dobe. Zato zavest, pa se imamo v prvi vrsti zahvaliti svojemu stanovskemu društvu, ki mu je takorekoč pokazalo, da je on, edino on prvi in glavni činitelj ter voditelj celega prometa.

Prometnik.

Na delo!

Večini članov bode znano, da je prometna zveza na poziv gospoda ministra saobračaja sklicala sestanek vseh železniških organizacij, katere naj bi s skupnim delom prednesle g. ministru spreminjevalne in dopolnilne predloge glede prevedbe, spremembe zakona itd.

Naše društvo se je tega sestanka udeležilo po svojih delegatih gg. Sokliču, Murnu, Završniku in Sicherlu. Na tej prvi seji so bili formirani posamezni odbori za nastavljenost in nenastavljenost osebje, ti so se pa zopet porazdelili v posamezne sekcije: uradniško, poduradniško, služiteljsko. V uradniško sekcijo sta bila izvoljena kot zastopnika prometnikov gg. Soklič in Sicherl kot namestnik Završnik.

Na štirih sejah se je pretresalo v uradniškem odseku o bistvenih točkah in željah glede spremembe prevedbe v kolikor je to v okvirju sedanjega zakona in uredbe mogoče ter posamezna pereča vprašanja glede ukinjenja 20 dinarjev takse na kazni, ukinitve dovolj za potovanje, izdaje pravih rešenj s katerih bode razvidno koliko let je bilo štetih v službo, priznanje vojnih let rez. častnikom in južnim železničarjem itd. glede česar je bila ministru poslana skupna spomenica.

Spreminjevalni predlogi posameznih društev, oziroma zahteve posameznih kategorij glede spremembe prevedbe bodo poslani v pregled in poročanje tukajšnji direkciji. Tozadevni predlogi glede sklicanja ankete in zahteve splošnega značaja so bile pa izročene po izvoljenem odboru g. ministru saobračaja dne 17. avgusta 1924, ko je sprejemal v vladni palači.

Za poslovodečo upravo je bila soglasno izvoljena Zveza jugoslovanskih železničarjev, kot predsednik celemu odboru g. Sovre, ki svojo težko nalogo z elanom izvršuje. Razen par kričočev, ki družega ne znajo razumeti, ni shodov in sestankov nikdo motil v njihovem vztrajnem delu, ki naj obrodi mnogo sadov.

K sklepu bodi še omenjeno, da je udruženje prejelo od ministrstva poziv naj v najkrajšem roku predloži svoje predloge glede dopolnil in spremembe zakona in uredbe, kar označuje povsem drug kurz, ki je pritegnil k delu za izboljšanje našega položaja tudi nas same! Zatorej na delo!

Železniška nesreča pri Čušperku.

Dne 31. julija 1924 je skočil pri tovornem vlaku 4561 med postajo Čušperk in postajico Predole v km 8.44 četrti voz za strojem iz tira, ker se je odkrnil od kolesa del obroča. Ta voz je potegnil še 7 voz čez pobočje nasipa, vsled česar je bila proga prekinjena. Promet se je vzdržal pri večernih osebnih vlakih potom prestopanja. Tekom noči se je popravil razdrti tir v toliko, da je bil že pri prvih jutranjih vlakih redni promet omogočen. Nezgoda je zahtevala tudi človeško žrtev v osebi sprevoznika Repanška, ki je obležal mrtev. S pomožnim vlakom odpotovanja komisija je ugotovila, da je bila proga v redu, dobro vzdrževana in pragi dobri. Vzrok je iskati v hibi materijala pri obroču kolesa iztirjenega voza.

Društveni lokal v hotelu „Južni kolodvor“, II. nadstr., soba št. 21.

Podpore bolniškega fonda.

(Izveleček iz »Naredbe o zavarovanju državnega prometnega osebja zoper bolezni in nezgode.)

§ 47.

1. Zdravniška podpora.

Člani bolniškega fonda imajo pravico do brezplačne bolezenske podpore ob bolezni in sicer: oni, ki prejemajo ob času bolezni hranarino, največ 26 tednov od začetka bolezni, odnosno dokler prejemajo hranarino, oni pa, ki ne prejemajo hranarine, največ 52 tednov za isto bolovanje.

Rodbinski člani imajo, če obole, pravico do brezplačne zdravniške podpore, dokler ima pravico do nje tudi član bolniškega fonda, toda najdalje 26, odnosno 52 tednov za isto bolovanje.

§ 48.

Zdravljenje izvršujejo zdravniki, postavljeni in plačani po državnih prometnih napravah.

Tuji zdravniki se smejo klicati samo v nujni potrebi, če je državni prometni zdravnik zadržan, da bi dal o pravem času potrebno pomoč in če je treba specialnega zdravljenja. Kako je klicati zdravnika in kako zdraviti bolnike, se predpiše s pravilnikom.

2. Zdravila in drugi pomočki za zdravljenje.

§ 49.

Člani bolniškega fonda in njih rodbine imajo pravico do brezplačnih zdravil, kopanja, mineralnih vod, potrebnih obvezil, pomožnih priprav in pomočkov za zdravljenje

(naočnikov, pevez i. dr.) dokler imajo pravico do zdravniške pomoči (§ 47.)

Obvezila, pomožne priprave in pomočke za zdravljenje smejo dotične osebe, katerim se dajo, pridržati, dokler jih potrebujejo ali dokler ni kdo drug zavezan, da jih opremi s potrebnimi.

§ 50.

Ako bolniški fond iz kakršnegakoli vzroka svojemu obolelemu članu ne more dajati brezplačne zdravniške pomoči in zdravil, mu mora priznati in povrniti stroške za zdravnike in zdravila.

3. Denarna podpora (hranarina.)

§ 51.

Člani bolniškega fonda imajo, ako so postali zaradi bolezni nesposobni za delo, pravico do denarne podpore (hranarine) iz bolniškega fonda od onega dne, ko se jim zaradi bolezni prejemi ustavijo, dokler zopet ne vstopijo v delo, toda največ 26 tednov.

To podporo v denarju dobivajo tudi oni člani bolniškega fonda, ki se zaradi nalezljivih bolezni, kakor kuge, kolere, koz, tifusa itd. izolirajo in nimajo v tem času možnosti za delo, dokler jih izolira sanitetno oblastvo, toda v breme prometne naprave, odnosno državnega bolniškega zaklada.

Do hranarine nima pravico oni član, ki je hote povzročil bolezen. Hranarina se sme tudi odreči, ako se bolnik hote ne ravna po zdravniških naredbah in s tem zavlačuje ozdravitev. (Dalje prih.)

Gričar & Mejač

Ljubljana

samo Šelenburgova ulica št. 3

obleke

za gospode in dame

Kemični izdelki

„BLISK“

A. Smole, Šmarje-Sap

izdeluje prvovrstno parketno laštilo »Blisk«, kremo in mast za čevlje.

Dolžnost nas vseh je, da podpirame trdke kl inserirajo v našem listu.

IVAN JAX IN SIN

Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 2.

Velika zaloga domačih najboljših sivalnih strojev in pisalnih strojev »ADLER« in »URANIA«.

Kolesa prvih tovarn, Dürkopf, Styria, Waffennrad.

Kolodvorska restavracija Grosuplje

TOMO MAJER

priporoča izborna dolenjska in štajerska vina, vedno sveže pivo, okusna gorka in mrzla jedila.

Cene zmerne! Postrežba točna! Železničarji popust!

Avto vozi brez bencina

JUGO-HAG

Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 24. Telefon 560.

„GROM“

carinsko-posredniški in špedic. bureau

CENTRALA: Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 41.

Naslov brzojavkam: »Grom«. Telefon inter. št. 454.

Podružnice: Beograd, Jesenice, Karlovec, Koprivnica, Maribor, Osijek, Rakek, Sušak, Trst (Societ' Italo-Jugoslava di Transporti A. G. L., via Fabio Filzi 15), Zagreb. — Ekspoziture: Ljubljana, državni kolodvor, Beli Monastir. — Carinsko posredništvo državnih železnic kraljevine SHS v Karlovcu, Koprivnici, Osijeku z ekspozituro v Belem Monastiru. — Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva — Zastopnik mednarodne družbe spalnih vozov S. O. C. za promet ekspresnih pošilk.

HOTEL MARINKOVIČ, Beograd

Bosanska ul. 75, v neposredni bližini gl. kolodvora.

Prenočišče, izborna srbska in inozemska kuhinja, domača in tuja ter specialna vina prve vrste, vedno sveže pivo.

!! Stalno slovensko omizje !!

Cene zmerne. Telefon br. 1590. Postrežba točna.

Pozor! Železničarji! Pozor!

Hotel „Južni kolodvor“

v Ljubljani, nasproti glavnega kolodvora

Prenočišče, izborna in pristna dolenjska, štajerska, dalmatinska in specialna vina. Vedno sveže pivo. Priznana dobra kuhinja.

Cene zmerne. Postrežba točna.

Železničarji popust. MIKLIČ, hotelir.